

แนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา

Participation Guidelines of Students

for Narathiwat Special Economic Zone Development

นวลปราง อรุณจิต¹, รอฮานี เตชะ¹, ฟิร์ดอวส์ มุหะมัด¹

Nualprang Aronjit¹, Rahanee Tehsa¹, Firdous Muhamat¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการมีส่วนร่วม 2) เปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วม และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนาฬิกาสาธนาครินทร์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 400 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบสอบถามเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วม ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค เท่ากับ 0.923 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการและการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$, S.D.=0.653) เมื่อพิจารณาตามด้าน พบว่า 1.1) การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.868) 1.2) ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, S.D.=0.803) และ 1.3) ความต้องการในการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.759) 2) โดยนักศึกษามีความต้องการมีส่วนร่วม แตกต่างกันตามอายุและคณะที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วม พบมากที่สุด คือควรมีการจัดกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับกับพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่ โดยให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดนาฬิกา

Abstract

This research aimed 1) to study the needs for participation, 2) to compare the needs for participation and 3) to study students' recommendations and guidelines for Narathiwat Special Economic Zone Development. The samples of the study were 400 undergraduate students from Princess of Naradhiwas University Academic Year of 2015. The research instrument used in this study was questionnaire regarding the needs of the participation, whose Cronbach's alpha coefficient was 0.923. The data of this study was analyzed using mean, standard deviation, percentage and independent t-test.

The study found that: 1) the needs and the participation were at a medium level ($\bar{X}=3.20$, S.D.=0.653). When considering each aspect, the study revealed that 1.1) the perception of basic information regarding to Narathiwat Special Economic Zone were at a medium level ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.868), 1.2) the knowledge regarding Special Economic Zone were in a medium level ($\bar{X}=3.32$, S.D.=0.803), and 1.3) the needs for the participation developing Special Economic Zone were at a medium level

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนาฬิกาสาธนาครินทร์

¹ Faculty of Liberal Arts, Princess of Naradhiwas University

($\bar{X}$ = 3.43, S.D. = 0.759). 2) The students' needs for the participation (in the Special Economic Zone) were different in ages and faculties which were statistically significant (.05), and 3) most of the participants recommended that activities regarding the development of the Special Economic Zone could be beneficial for people in Narathiwat and the people could also have more participation in the development of the Special Economic Zone.

Keywords: Participation, Guideline, Special Economy Zone, Narathiwat

บทนำ

นโยบายการจัดตั้งและพัฒนา “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทยในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน มีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาพื้นที่ตามแผนเป้าหมาย เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและเตรียมก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประเทศไทยมีความได้เปรียบทางด้านสภาพภูมิศาสตร์ อันเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ส่งผลให้เป็นแหล่งรองรับการเคลื่อนย้ายฐานการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน (Labor Incentive) มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในด้านวัตถุดิบการผลิตในภูมิภาค จากการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานดังกล่าว ทำให้พื้นที่เขตชายแดนประเทศไทยเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

การพัฒนาเขตชายแดน ในระยะที่หนึ่ง มีการดำเนินโครงการมีการพัฒนาด้านชายแดนเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใต้นโยบายการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ด้านเมโสต จังหวัดตาก ด้านอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ด้านหาดเล็ก (ท่าเรือคลองใหญ่) จังหวัดตราด ด้านมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ด้านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา (คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, 2558) และในพื้นที่อื่นๆของประเทศไทยที่เป็นพื้นที่เขตชายแดนซึ่งเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาลได้มีการวางนโยบายเป็นแผนงานดำเนินการในระยะที่สอง

ในระยะต่อมา ระยะที่สองในปีงบประมาณ 2558 และ 2559 การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษยังคงมีการขับเคลื่อนและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยการนำผลประโยชน์การดำเนินงานในระยะแรกมาใช้วางแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผลจากการค้าชายแดนไทยกับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนระยะแรกทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานและเงินทุนจำนวนมาก และจากรายงานการดำเนินงานพบว่า ด้านที่เกิดมูลค่าการค้ามากที่สุดแห่งหนึ่งคือ ด้านสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งในเวลานี้ถือว่ามูลค่าการค้าชายแดนมากที่สุด (คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, 2558) ขณะที่ด่านปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลาเป็นด่านที่เตรียมพร้อมรองรับการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า โดยเชื่อมต่อเส้นทางรถไฟ กับประเทศมาเลเซียไปยังประเทศอาเซียน (วินวิภา สุสวัสดิ์, 2557) ดังนั้น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในจังหวัดชายแดนทางตอนใต้ประเทศไทย จึงเป็นแหล่งยุทธศาสตร์ที่น่าจับตามองมาที่สุดในขณะนี้ จึงจะเห็นได้ว่า นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่สอง ได้มีการมุ่งเน้นเขตชายแดนศักยภาพไปที่ “จังหวัดนราธิวาส” ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่พิเศษของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และถูกเรียกขานด้านชายแดนจังหวัดนราธิวาส ในฐานะที่เป็นประตูสู่อาเซียน (Gateway to ASEAN)

การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส เริ่มต้นจากความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองชายแดนนราธิวาส โดยมุ่งเน้นพัฒนาพื้นที่เพื่อการลงทุนร่วมระหว่างประเทศ ในลักษณะเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ให้เป็นฐานเศรษฐกิจและประตูการค้าที่สำคัญ มีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนไทย-มาเลเซีย จังหวัดนราธิวาส รวม 5 อำเภอ 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลละหาร อำเภอยี่งอ ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง ตำบลสุไหงโก-ลก อำเภอสู่ไหโก-ลก ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ และตำบลโล๊ะจูด อำเภอยี่งอ และเมืองชายแดนมี 3 เมือง ได้แก่ เมืองตากใบ เมืองสุไหงโก-ลก เมืองบูเกะตา และเมือง สนับสนุนหลัก คือ เมืองยี่งอ (คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, 2558)

ปัจจุบัน การดำเนินงานพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ยังคงอยู่ในรูปแบบของการดำเนินงานภายใต้นโยบายภาครัฐ ซึ่งมีการประชุมหรือแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผ่านมา เป็นเรื่องเกินกำลังของรัฐบาลหากเป็นผู้ดำเนินงานแต่ฝ่ายเดียว (อาพร คุระวรรณ, วันชัย ธรรมสังการ, ทวี ชนตระกูล, พสุ สัตถาภรณ์ และ ปรีชา ขวนไชยสิทธิ์, 2534) นโยบายรัฐไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะเรื่องของการดำเนินนโยบายและดำเนินงาน มีเพียงสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและกล่าวถึงการนำคนสู่ตลาดแรงงาน การทำงานในระบบโรงงานซึ่งคนกลุ่มนี้กลายเป็นประชากรส่วนใหญ่ของระบบทุนนิยมโดยรับจ้างทำงานกับนายทุน เรียกว่า ชนชั้นแรงงาน (Proletariat, Working Class) (สุรพล ปธานวนิช, 2543) สิ่งสำคัญ คือขาด “กระบวนการมีส่วนร่วม” อันหมายถึงทุกภาคส่วนของสังคม จะต้องมีการเข้าไปมีส่วนร่วมตั้งแต่ การริเริ่มวางแผน การดำเนินโครงการ การติดตามและประเมินผลโครงการ จนครบกระบวนการ (อานันท์ กาญจนพันธ์, 2544) อันหมายรวมถึงการคำนึงต่อวิถีชีวิตและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม การมองที่ตัวคนและบริบทพื้นที่นั้น (สุชมา อรุณจิต, 2549) และควรมีการผสมผสานการพัฒนาชุมชน เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จทั้งทางด้านการผลิต การจัดการ จากทรัพยากรในท้องถิ่นรวมทั้งอุดมการณ์สังคมซึ่งก่อให้เกิดความเข้มแข็ง (อุทิศ สังขรัตน์, 2553) แต่ก็ได้ปฏิเสธหรือต่อต้านระบบทุนนิยมแต่ยังยอมรับการสะสมทุนเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าและเติบโตของทุนนิยมในระดับท้องถิ่น (นฤมล นีราทร, 2549) ดังนั้นการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลที่แท้จริง จึงควรมาจากความร่วมมือ โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐ เอกชน ประชาชน สถาบันต่างๆ โดยเฉพาะสถาบันการศึกษา

จากประเด็นดังกล่าว หากมีการพัฒนาพื้นที่โดยขาดกระบวนการมีส่วนร่วม อาจทำให้คนในพื้นที่ ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดการตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญ และไม่สามารถนำไปสู่กระบวนการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และอาจนำมาสู่ประเด็นปัญหา ความขัดแย้งในพื้นที่ได้ ดังนั้นการศึกษาเรื่อง เขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย โดยเฉพาะในแง่ของการมีส่วนร่วม เริ่มจากกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ในพื้นที่ ในสถาบันระดับอุดมศึกษา อันเป็นสถาบันสำคัญที่พัฒนาคน ผลิตบัณฑิตเข้าสู่ตลาดงาน ซึ่งแรงงานในพื้นที่จะมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษานโยบายกับแนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษา เพื่อหาแนวทางและจุดเริ่มต้นในการมีส่วนร่วม ทั้งยังต้องการให้เกิดประโยชน์ด้านองค์ความรู้แก่นักศึกษา และเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสในอนาคตได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่เรียนในรายวิชาทางสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หมวดวิทยาศาสตร์ทั่วไป ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,203 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) โดยคำนึงถึงสัดส่วนประชากรแบ่งตามนักศึกษาคณะต่างๆ เทียบสัดส่วนจากกลุ่มประชากรทั้งหมด นำจำนวนนักศึกษาแต่ละคณะคำนวณตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ $\pm 5\%$ ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส โดยแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา ภูมิลำเนา และช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่ 2 ความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส แบบลิเคิร์ตสเกล (Likert's scale) 5 ระดับ คือ ความต้องการมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อคือ ข้อมูลเบื้องต้นของเขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส ความต้องการด้านความรู้เขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส และความต้องการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความต้องการน้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยการหาค่าเฉลี่ย แบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับขึ้น โดยการหาช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้น (คะแนน1-5) และคำนวณจากสูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544) การแปลผลค่าถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีค่าเฉลี่ย (mean)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 จัดว่า มีความต้องการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 จัดว่า มีความต้องการมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 จัดว่า มีความต้องการปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 จัดว่า มีความต้องการน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 จัดว่า มีความต้องการน้อยที่สุด

ได้ค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) เท่ากับ 0.923

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล สถานที่เก็บข้อมูล คือ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนาหวาสราชนครินทร์ ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนมกราคม 2559 - เดือนสิงหาคม 2559

3.2 ผู้วิจัยตรวจนำแบบสอบถามที่บันทึกเสร็จแล้วมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บเรียบร้อยแล้วเพื่อเตรียมนำมาวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คาร์ยละเอียด

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบข้อมูลคะแนนเฉลี่ยของความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาหวาส โดยใช้การทดสอบค่า (Independent T-Test)

ผลการวิจัย**1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง**

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 297 คน (ร้อยละ 74.3) เป็นเพศชายจำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.8) อายุ ส่วนใหญ่ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 286 คน (ร้อยละ 71.5) อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 114 คน (ร้อยละ 28.5) สังกัดคณะวิทยาการจัดการ จำนวนมากที่สุดคือ 204 คน (ร้อยละ 51.0) รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.3) และ น้อยที่สุดคือ คณะแพทยศาสตร์ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.0) ตามลำดับ ภูมิลำเนาอยู่จังหวัดนราธิวาส จำนวนมากที่สุดคือ 349 คน (ร้อยละ 87.3) รองลงมาคือ จังหวัดปัตตานี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 9.3) และน้อยที่สุดคือ จังหวัดสงขลา จำนวน 8 คน (ร้อยละ 0.8) ตามลำดับ

ส่วนช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส ช่องทางการรับรู้ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ สื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ / สื่อวิทยุ จำนวน 228 คน (ร้อยละ 57.0) รองลงมาคือ ได้รับความรู้จากการเรียนการสอนในสถาบันมหาวิทยาลัย จำนวน 198 คน (ร้อยละ 49.5) และน้อยที่สุดคือ สิ่งพิมพ์ อินเตอร์เน็ต/แผ่นประกาศ/แผ่นพับ/ใบปลิว จำนวน 109 คน (ร้อยละ 27.3) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	103	25.8
หญิง	297	74.3
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	286	71.5
20 ปีขึ้นไป	114	28.5
คณะที่ศึกษา		
คณะเกษตรศาสตร์	26	6.5
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	39	9.8
คณะพยาบาลศาสตร์	28	7.0
คณะวิศวกรรมศาสตร์	41	10.3
คณะแพทยศาสตร์	8	2.0
คณะศิลปศาสตร์	29	7.3
คณะวิทยาการจัดการ	204	51.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภูมิสำเนา		
จังหวัดนราธิวาส	349	87.3
จังหวัดปัตตานี	37	9.3
จังหวัดยะลา	11	2.8
จังหวัดสงขลา	3	0.8
รวม	400	100.0
ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส		
ช่องทาง Social Network	181	45.3
สิ่งพิมพ์ โปสเตอร์/แผ่นประกาศ/แผ่นพับ/ใบปลิว	109	27.3
สื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ / สื่อวิทยุ	228	57.0
ได้รับรู้ข้อมูลจากคนในท้องถิ่นจากการบอกปากต่อปาก	145	36.3
ได้รับความรู้จากการเรียนการสอนในสถาบันมหาวิทยาลัย	198	49.5

2. ข้อมูลด้านความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส

ข้อมูลด้านความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส พบว่า ความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$, S.D.=0.653) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.85$, S.D.=0.868) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษารับรู้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับด้านชายแดนและจุดผ่านแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาสมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.98$, S.D.=1.054) รองลงมาคือ พื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.91$, S.D.=0.992) และน้อยที่สุดคือ ที่มาของการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.75$, S.D.=0.905) ตามลำดับ

ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, S.D.=0.803) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาทราบความรู้ด้านการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.966) รองลงมาคือ ด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและการเกษตรและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$, S.D.=0.950) และน้อยที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมและขนส่ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$, S.D.=0.879) ตามลำดับ

ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.759) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาต้องการการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษา馬來ย มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=1.133) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในงานบริการวิชาการเพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนในพื้นที่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$, S.D.=0.917) และน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วัฒนธรรม อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.913) อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในงานวิชาการและงานวิจัยในองค์ความรู้เรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษ ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.917) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลด้านความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น	2.85	0.868	ปานกลาง
1. ที่มาของการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส	2.75	0.905	ปานกลาง
2. วัตถุประสงค์ และความสำคัญของเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส	2.81	0.966	ปานกลาง
3. กิจกรรม โครงการ และการดำเนินงาน	2.83	1.046	ปานกลาง
4. พื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	2.91	0.992	ปานกลาง
5. ด่านชายแดนและจุดผ่านแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส	2.98	1.054	ปานกลาง
ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.32	0.803	ปานกลาง
1. ด้านการค้าและการลงทุน	3.25	0.951	ปานกลาง
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมและขนส่ง	3.18	0.879	ปานกลาง
3. ด้านการท่องเที่ยวและการบริการ	3.34	1.089	ปานกลาง
4. ด้านผลิตภัณฑ์และอาหาร	3.35	0.946	ปานกลาง
5. ด้านการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3.43	0.966	ปานกลาง
6. ด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและการเกษตรและสิ่งแวดล้อม	3.40	0.950	ปานกลาง
ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.43	0.759	ปานกลาง
1. การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู เป็นต้น	3.64	1.133	มาก
2. การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วัฒนธรรม อัตลักษณ์ชาติพันธุ์	3.35	0.913	ปานกลาง
3. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรายวิชาหมวดวิทยาศาสตร์ทั่วไปและสาขาที่เกี่ยวข้อง	3.43	0.864	ปานกลาง
4. การมีส่วนร่วมในงานวิชาการและงานวิจัยในองค์ความรู้เรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษ	3.35	0.917	ปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมในงานบริการวิชาการเพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนในพื้นที่	3.47	0.917	ปานกลาง
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.40	0.926	ปานกลาง
7. การมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรม-โครงการที่เกี่ยวข้อง	3.39	0.902	ปานกลาง
รวม	3.20	.653	ปานกลาง

3. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส

1) จำแนกตามเพศ

ผลการการเปรียบเทียบความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศหญิง และนักศึกษาเพศชายมีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส ไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส
จำแนกตามเพศ

ความต้องการและการมีส่วนร่วม	ชาย (n=102)		หญิง (n=288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น	2.95	0.969	2.82	0.828	1.217	.226
ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.40	0.909	3.30	0.762	1.102	.271
ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.45	0.833	3.43	0.732	.320	.749
รวม	3.27	0.757	3.18	0.612	1.092	.277

2) จำแนกตามอายุ

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความต้องการและการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส
จำแนกตามอายุ

ความต้องการและการมีส่วนร่วม	ต่ำกว่า 20 ปี (n=281)		20 ปีขึ้นไป (n=109)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น	2.89	0.876	2.75	0.843	1.393	.164
ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.36	0.773	3.24	0.870	1.359	.175
ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	3.48	0.732	3.31	0.815	1.992	.047*
รวม	3.24	0.635	3.10	0.690	1.988	.047*

3) จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยรวม และรายด้าน พบว่า นักศึกษาต่างคณะ มีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส
จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ความต้องการและการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	41.852	7	5.979	9.099	.000*
	ภายในกลุ่ม	251.001	382	.657		
	รวม	292.853	389			
ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	13.575	7	1.939	3.122	.003*
	ภายในกลุ่ม	243.533	392	.621		
	รวม	257.108	399			
ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	15.805	7	2.258	4.138	.000*
	ภายในกลุ่ม	212.264	389	.546		
	รวม	228.068	396			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	14.812	7	2.116	5.342	.000*
	ภายในกลุ่ม	151.302	382	.396		
	รวม	166.113	389			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) จำแนกตามภูมิสำเนา

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส จำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยรวม และรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ภูมิสำเนาแตกต่างกันมีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาสไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส
จำแนกตามภูมิสำเนา

ความต้องการและการมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้นความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	2.525	3	.842	1.119	.341
	ภายในกลุ่ม	290.328	386	.752		
	รวม	292.853	389			
ความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	.666	3	.222	.343	.794
	ภายในกลุ่ม	256.442	396	.648		
	รวม	257.108	399			
ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส	ระหว่างกลุ่ม	.353	3	.118	.203	.894
	ภายในกลุ่ม	227.716	393	.579		
	รวม	228.068	396			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.481	3	.160	.374	.772
	ภายในกลุ่ม	165.632	386	.429		
	รวม	166.113	389			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส

- 1) ควรมีการจัดกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่ โดยให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น (จำนวน 23 คน)
- 2) ควรมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ให้มากกว่านี้เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ของนักศึกษาและประชาชนในพื้นที่ (จำนวน 19 คน)
- 3) ควรมีการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อการสร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น และเกิดความทัดเทียมกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศ (จำนวน 8 คน)
- 4) ควรมีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (จำนวน 2 คน)
- 5) อยากให้นักศึกษา รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ ได้มีส่วนร่วมในการศึกษา การอบรมภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู ภาษาจีน เป็นต้น และให้มีการเรียนด้านสังคมมากขึ้น (จำนวน 2 คน)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาส สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส

นักศึกษารับรู้ข้อมูลเบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากข้อมูลส่วนใหญ่เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจจังหวัดนราธิวาสเป็นข้อมูลที่มาจากการประชุมนโยบายการพัฒนาพื้นที่ของภาครัฐ แต่ยังขาดการเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลเบื้องต้นแก่ประชาชนในพื้นที่และนักศึกษา แม้ว่าหน่วยงานรัฐจะมีความพยายามในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามช่องทางต่างๆ เช่น Social Network สิ่งพิมพ์ ไปสเตอร์ และสื่อต่างๆ ก็ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและประชาชนในพื้นที่ก่อให้เกิดปัญหาได้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อานนท์ คุระวรรณ, วันชัย ชรรณสังการ, ทวี ธนตระกูล, พล สัตถาภรณ์, และปรีชา ชวนไชยสิทธิ์ (2534) ที่พบว่า ปัญหาอุปสรรคจากการบริหารโดยรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียว ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐ เอกชน ประชาชน และสถาบันการศึกษา

นักศึกษามีความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเมื่อวิเคราะห์ถึงสถาบันการศึกษา ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นให้ความรู้ในเรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส ดังจะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหมวดการศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ยังไม่มีการปรับปรุงหลักสูตรการสอนในรายวิชาหมวดการศึกษาทั่วไปที่มุ่งให้เกิดความตระหนักและเกิดความตื่นตัวพร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม อันจะเกิดการพัฒนาพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษและการเปิดพื้นที่ประชาคมอาเซียน แต่ในทางกลับกัน นักศึกษาจะได้รับความรู้จาก Social network สิ่งพิมพ์ สื่อต่างๆ และจากคนในท้องถิ่นด้วยการบอกปากต่อปาก มากกว่าจากสถาบันการศึกษา ส่งผลให้ขาดองค์ความรู้หรืออาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ด้วยเหตุนี้ จึงควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของเสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์ (2545) การมีส่วนร่วมเป็นการที่บุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนทำประโยชน์ในเรื่องต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ จนเป็นการมีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการตัดสินใจ ในการปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมาย วิธีการหนึ่งในการรวมพลังทางความคิด สติปัญญาและการกระทำ

นักศึกษาต้องการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น และความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักศึกษายังขาดความรู้ และความเข้าใจในการดำเนินงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส

ประชาชนจึงไม่สามารถเข้าถึงการมีส่วนร่วม เพราะขาดความรู้และช่องทางที่จะเข้าไปมีบทบาทในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องงานวิจัยของสุษมา อรุณจิต (2549) ที่พบว่า พลังต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จะเกิดขึ้น เมื่อทุกภาคส่วนของสังคม ทุกคนเห็นกฎเกณฑ์ คุณค่าร่วมกันจึงจะนำมาสู่การมีส่วนร่วม

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา

1) **จำแนกตามเพศ** นักศึกษาเพศหญิง และนักศึกษาเพศชายมีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกา ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนาฬิกาสราชนครินทร์ ซึ่งไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ในเรื่องของเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกา ทำให้การรับรู้ข้อมูลความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกาไม่แตกต่างกัน ประกอบกับเพศชายและเพศหญิงมีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการมีส่วนร่วมที่ไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกา ไม่แตกต่างกัน

2) **จำแนกตามอายุ** นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความต้องการและการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป หมายถึงความสนใจของช่วงวัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อความต้องการการมีส่วนร่วม เช่น นักศึกษาแรกเข้าที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีมีมุมมองเรื่องการมีส่วนร่วมในแง่ของการร่วมกิจกรรมทางสังคมรูปแบบหนึ่ง อาทิ การจัดกิจกรรมโครงการ การลงพื้นที่ การสำรวจ เป็นต้น ในขณะที่นักศึกษาที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป เริ่มมีความสนใจในด้านวิชาการมากขึ้น เช่น การศึกษาในสาขาวิชาเอก ตามคณะหรือสถาบัน ที่ตนเองศึกษาอยู่ มากกว่าการให้ความสนใจกับการจัดกิจกรรมโครงการ หรือการเรียนในรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป

3) **จำแนกตามคณะที่ศึกษา** นักศึกษาที่สังกัดคณะแตกต่างกัน มีความต้องการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกาแตกต่างกัน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยนาฬิกาสราชนครินทร์ ได้จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีจำนวน 7 คณะ ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ มีการคัดเลือกนักศึกษา และมีการพัฒนาคุณลักษณะให้เกิดบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามศาสตร์ที่ขานานการแตกต่างกัน การจัดหลักสูตรการศึกษาในแต่ละคณะ และสาขาวิชามีรายวิชาและการศึกษาที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ของตน ซึ่งอาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพิเศษ จึงส่งผลให้ความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกาแตกต่างกัน ในขณะที่การจัดการเรียนการสอนของบางสาขาวิชา เป็นศาสตร์ทางสังคม จึงอาจมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับแนวนโยบายทางสังคม การบริหารภาครัฐ ความเคลื่อนไหวทางสังคม การพัฒนาชุมชน จึงทำให้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา ตัวอย่างเช่น คณะวิทยาการจัดการ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิทยาการจัดการ เป็นต้น

4) **จำแนกตามภูมิลำเนา** นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกาไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนาฬิกา และการรับรู้ข้อมูลความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกาไม่แตกต่างกัน โดยผลสำรวจพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนาฬิกา ลำดับถัดมาคือ จังหวัดปัตตานี และ จังหวัดยะลา ดังนั้นการที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความต้องการและการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกาไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษยังไม่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมความเป็นอยู่ และสังคมใน 3 จังหวัดชายแดนใต้และนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภูมิลำเนาใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ จึงอยู่ในพื้นที่เดียวกันจึงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความต้องการมีส่วนร่วมนั่นเอง

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา

แนวทางการมีส่วนร่วมที่นักศึกษาต้องการการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษามลายู มากที่สุด รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมตามงานบริการวิชาการเพื่อให้ความรู้แก่ชุมชนในพื้นที่ ตรงกับมติการประชุม สำนักงานเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา (2552) หัวข้อแนวทางการพัฒนาด้านชายแดนไทย-มาเลเซียและสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก ตามแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของจังหวัดนาฬิกา เห็นควรให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนองค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านไทย-มาเลเซีย

ข้อเสนอแนะนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกาพบมากที่สุด จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา คือ ควรมีการจัดกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทิศ สังขรัตน์ (2553) ที่ว่าแนวคิดการพัฒนาชุมชน ควรมุ่งเน้นไปที่ชาวบ้านและควรมีการผสมผสานการพัฒนาชุมชน เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้และนำมาถ่ายทอดต่อชุมชนสังคมสามารถพึ่งพาตนเองได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงษ์ ปิยะโชติ (2554) ที่ว่า ท้องถิ่นมีบทบาทในการวางแผนการทำงานให้ข้อมูลสนับสนุนในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งควรนำหลักการพัฒนามาตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งเน้นเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนารวมถึงศิลปวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับการพัฒนาและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ควรมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกาในสถาบันการศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน และพัฒนาทุนมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานจากพื้นที่ในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชดนัย จุ้ยชุม, นวลปราง อรุณจิต, ฮัสสัน ดุมาลี และเกษรา บาวแซมฮ้อย (2558) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการมีความสำคัญยิ่ง ที่จะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้มีองค์ความรู้ทั้งด้านภูมิปัญญาและการพัฒนาท้องถิ่น

ควรจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกามากยิ่งขึ้น รวมทั้งจะเป็นการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้เกิดการถามรับรู้และตื่นตัวส่งผลให้เกิดความต้องการมีส่วนร่วมและการพัฒนามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ที่กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชน 3 รูปแบบ คือ 1) การชักชวนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมแบบยั่งยืนโดยเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ 2) การให้องค์กรชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเจรจาต่อรองสำหรับการพัฒนาแบบยั่งยืน 3) การให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการพัฒนาแบบยั่งยืนด้วยตนเอง

สรุป

ความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนาฬิกา โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ส่วนความต้องการมีส่วนร่วมของนักศึกษารายดานั้น พบว่า การรับรู้ข้อมูลเบื้องต้น อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีความรู้เรื่องเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา อยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการการมีส่วนร่วมพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีความต้องการมีส่วนร่วม แตกต่างกันไปตามอายุและคณะที่ศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ช่วงวัยและการศึกษาที่แตกต่างกันไปตามแต่ละสาขาวิชา จึงมีความสำคัญยิ่ง ดังนั้น ในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงควรจะต้องปลูกฝังและให้ความรู้เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในสังคมรอบตัวไปพร้อมกับองค์ความรู้ความสามารถเฉพาะสาขา เช่น จัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีเนื้อหาเรื่องเขตเศรษฐกิจจังหวัดนาฬิกา เช่น ในรายวิชาหมวดสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ รายวิชาหมวดภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ภาษามลายู ภาษาจีน การที่พบว่าข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือควรมีการจัดกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนาฬิกา ภาครัฐควรจัดเวทีประชาคม ให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมโดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุ การมีส่วนร่วมในการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความภูมิใจของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชน ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. มหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษา ซึ่งพบว่าเป็นประชากรในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมามากที่สุด แต่ยังมียังมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา น้อยมาก ดังนั้นพัฒนาทุนมนุษย์การผลิตเข้าสู่ตลาดงาน ด้วยการวางแผนนโยบายภาครัฐเรื่องทุนมนุษย์จึงขาดความ สอดคล้อง จึงควรจะต้องปลูกฝังและให้ความรู้เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในสังคมรอบตัวไปพร้อมกัน อันได้แก่ จัดการเรียน รู้หรือการบรรยาย อบรมเกี่ยวกับเรื่องเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมาในงานประชุม หรืองานประจำมหาวิทยาลัย จัดการเรียน การสอนหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ในหมวดสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และหมวดภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ภาษามลายู รวมทั้งการเรียนการสอนในรายวิชาเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น รายวิชาในสาขาวิทยาการจัดการทั่วไป สาขา รัฐประศาสนศาสตร์ เป็นต้น

2. ภาครัฐ ควรจัดเวทีประชาคม ให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมโดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุ การมีส่วนร่วมในการวางแผนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความภูมิใจของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใน ชุมชน รวมถึงการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงและดำเนินการแก้ไขผลกระทบ ซึ่งอาจมาจากการดำเนินการ ที่ภาคประชาชนได้รับรู้รับรู้แต่ต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ “แนวทางการมีส่วนร่วมที่เป็นรูปแบบสามารถนำมาสู่ภาคปฏิบัติ” หรือ “กระบวนการการมีส่วนร่วม” ที่เห็นเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้องมาจากการบวนการของทุกภาคส่วนสังคม รัฐและประชาชน เข้ามามีส่วน รวบรวมอย่างแท้จริง เช่น การเจาะกลุ่ม Focus group การประชุมวิชาการ เวทีประชาคม

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคประชาชน โดยเป็นการวิจัยเชิง ปฏิบัติการซึ่งเห็นกระบวนการดำเนินงานในการพัฒนา ทั้งในกระบวนการตัดสินใจ หรือกระบวนการรวมพลังของชุมชน ใน การปฏิบัติภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย

3. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยเจาะกลุ่มประชากรในชุมชน หรือเจาะจงพื้นที่การศึกษา เนื่องจากความแตกต่างหลากหลายของชุมชนและพื้นที่ในเขตจังหวัดนครราชสีมาที่มีบริบทที่แตกต่างกัน เช่น การศึกษาเฉพาะด้านชายแดน เขตเชื่อมต่อ ระหว่างประเทศ ศึกษาชุมชนที่เป็นเป้าหมายต่อการลงทุนอุตสาหกรรม เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาประโยชน์และผลกระทบจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา ที่อาจได้รับผลกระทบจาก กิจกรรมบางอย่างจากการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา หลังจากมีการดำเนินงานมาในระยะหนึ่ง ว่าก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง ปัญหาหรือผลกระทบต่อชุมชนหรือไม่อย่างไร รวมทั้งศึกษาวิธีการป้องกันแก้ไข

5. ควรมีการศึกษาในเชิงศิลปวัฒนธรรมควบคู่ไปพร้อมกัน เนื่องจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา ส่งผล ต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนโดยตรง

6. ควรมีการศึกษาเรื่องการพัฒนาทุนมนุษย์โดยตรง ซึ่งมีความสำคัญในการดำเนินกิจกรรมในเขตเศรษฐกิจจังหวัด นครราชสีมา ดังนั้นนโยบายเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา ได้มีการกล่าวถึงการพัฒนาทุนมนุษย์ว่า แรงงานในพื้นที่ที่มีความสำคัญ ยิ่งต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครราชสีมา แต่ไม่ได้มีการกล่าวถึงรูปแบบ โครงการ หรือกระบวนการใดๆ ที่ให้ความสำคัญ กับกระบวนการพัฒนามนุษย์และสังคม

รายการอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2544). **การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจจังหวัด** (พิมพ์ครั้งที่ 5) . กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร.
- คณะกรรมการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส. (2558). **รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนราธิวาส**. นราธิวาส: สำนักงานเทศบาลจังหวัดนราธิวาส.
- เดชนัย จุ้ยชุม, นวลปราง อรุณจิต, ฮัสสัน ดุมาลี และเกษรา บาวแซมซ้อย.(2558). การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ในการบริการวิชาการองค์ความรู้ ด้านภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และเศรษฐกิจพอเพียงกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โครงการรักบ้านเกิด คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. **วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 2(2), 85-93.
- นฤมล นิราทร.(2549). การศึกษาเศรษฐกิจนอกระบบทางการในเขตเมืองเพื่อการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง: **การประชุมวิชาการและนิทรรศการ เศรษฐกิจพอเพียง** มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **การพัฒนากำหนดเที่ยวแบบยั่งยืน**. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัท เพรส แอนด์ดีไซน์จำกัด.
- วินวิภา สุขสวัสดิ์.(2557). **ศักยภาพการค้าชายแดนไทยกับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนระยะแรก 5 เขตนำร่อง**. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและสำนักกฎหมาย.
- สุขมา อรุณจิต.(2549). **ผลกระทบต่องานชีวิตชุมชนของชาวประมงพื้นบ้านจากการระเบิดแก่งในแม่น้ำโขง : กรณีศึกษาตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ ปิยะโชติ.(2554). **บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นกับการส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี**. ค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุรพล ปธานวนิช.(2543). **แนวคิดและปรากฏการณ์ด้านแรงงาน**. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสริมศักดิ์ วิศวลาภรณ์.(2545). **รูปแบบเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทร คุระวรรณ, วันชัย ธรรมสังการ, ทวี ธนตระกูล, พสุ สัตถาภรณ์ และปรีชา ชวนไชยสิทธิ์. (2534). **การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อพัฒนาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้**. สงขลา: มูลนิธิเอเชีย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อานันท์ กาญจนพันธ์. (2544). **มิติชุมชน วิถีคิดท้องถิ่น ว่าด้วยสิทธิ อำนาจและการจัดการทรัพยากร**. กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อุทิศ สังขรัตน์. (2553). **กระบวนการสร้างปราชญ์ชาวบ้านทะเลสาบสงขลา ในกระแสพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน**. คุุณินิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Cronbach, L., J. (1970). **Essentials of Psychological Testing** (3rd ed.). New York : Harper and Row.
- Yamane, T., (1973). **Statistics : An Introductory Analysis** (3rd ed.).New York : Harper and Row.